

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 66

10. května 2023

Obsah

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2023/C 165/01	Sdělení Komise – Oznámení Komise o doporučeních k aktualizovaným zprávám za rok 2020 podle článku 11 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES)	1
2023/C 165/02	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.11075 – EBERT HERA ESSER HOLDING / SERVICECO) ⁽¹⁾	8

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2023/C 165/03	Směnné kurzy vůči euru – 8. května 2023	9
2023/C 165/04	Směnné kurzy vůči euru – 9. května 2023	10

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2023/C 165/05	oznámení o dostupných oblastech pro udělování licencí na průzkum a těžbu uhlovodíků	11
2023/C 165/06	Oznámení o dostupnosti oblastí pro vyhledávání, průzkum a těžbu uhlovodíků v Rakousku	13

V Oznámení

JINÉ AKTY

Evropská komise

2023/C 165/07	Zveřejnění schválené standardní změny specifikace produktu s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením v odvětví zemědělských a potravinářských produktů a potravin podle čl. 6b odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014.....	14
---------------	---	----

Opravy

2023/C 165/08	Oprava předběžného oznámení o spojení podniků (Věc M.11055 – EQUITIX / CUBE / RIVER RIDGE) Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem (Úř. věst. C 133, 17.4.2023)	19
---------------	--	----

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Oznámení Komise o doporučeních k aktualizovaným zprávám za rok 2020 podle článku 11 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES)

(2023/C 165/01)

1. ÚVOD

Rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES; dále jen „směrnice o mořském prostředí“) ⁽¹⁾ je komplexní právní předpis. Jejím cílem je chránit mořské prostředí v Evropě a zároveň umožnit udržitelné využívání mořských zdrojů a služeb. Vyžaduje, aby členské státy posoudily kvalitu mořského prostředí, stanovily dobrý stav prostředí, stanovily vhodné environmentální cíle, vypracovaly odpovídající programy sledování a prováděly opatření k dosažení klíčového cíle směrnice, kterým je zajistit do roku 2020 „dobrý stav prostředí“ ve všech mořských vodách EU. Jak je uvedeno ve zprávě o provádění směrnice ⁽²⁾, tohoto cíle nebylo ve stanovené lhůtě dosaženo ve všech vodách EU u všech deskriptorů ⁽³⁾ podle směrnice.

Rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 stanoví pro jednotlivé deskriptory uvedené ve směrnici o mořském prostředí kritéria a metodické normy ke stanovení dobrého stavu prostředí mořských vod.

Podle směrnice se od členských států požaduje, aby Evropskou Komisi informovaly o jednotlivých krocích vyplývajících z jejich strategií pro mořské prostředí, které směřují k posouzení stavu jejich moří, stanovení dobrého stavu prostředí a stanovení cílů. Členské státy musejí rovněž připravit a zavést programy sledování a přijmout opatření k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí. Zejména se od členských států očekávalo, že do 15. července 2020 v souladu s čl. 11 odst. 1 a čl. 17 odst. 4 směrnice oznámí Komisi své aktualizované programy sledování. Členské státy se prostřednictvím společné prováděcí strategie pro účely směrnice o mořském prostředí ⁽⁴⁾ dohodly, že tyto programy sledování budou předkládat ve formě elektronických zpráv obsahujících příslušné strukturované informace a podaných prostřednictvím platformy WISE-Marine.

Většina členských států však zprávy ve stanovené lhůtě nepředložila. V lednu 2022, navzdory upomínkám Komise ohledně jejich informační povinností, stále chyběly zprávy od čtyř členských států. Tato opožděná podání vedla ke zpoždění při posuzování programů sledování, které má Komise provádět podle článku 12 směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ COM(2020) 259 final.

⁽³⁾ Celkem 11 kvalitativních deskriptorů je vymezeno v příloze I rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a dále upřesněno v rozhodnutí Komise (EU) 2017/848. Patří mezi ně: D1 – biologická rozmanitost; D2 – nepůvodní druhy; D3 – komerčně využívané ryby a měkkýši a korýši; D4 – potravní síť; D5 – eutrofizace; D6 – celistvost mořského dna; D7 – hydrografické změny; D8 – znečišťující látky; D9 – znečišťující látky v potravinách mořského původu; D10 – odpady; D11 – energie, včetně hluku pod mořskou hladinou.

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/environment/marine/eu-coast-and-marine-policy/implementation/index_en.htm

Tato zpráva vychází z programů sledování, které do nejzazšího termínu v lednu 2022 předložilo 18 z 22 členských států s mořskou hranicí (Belgie, Dánsko, Německo, Estonsko, Irsko, Španělsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko, Finsko, Švédsko). Analýza a posouzení ze strany Komise u zemí, jež předložily zprávy po lednu 2022 (Řecko, Portugalsko, Bulharsko) a u zemí, které své zprávy dosud nepředložily (Malta ⁽⁵⁾), budou následovat po obdržení všech vnitrostátních zpráv. Jako strážkyně Smluv si Komise vyhrazuje právo stíhat případy nedodržení předpisů prostřednictvím právních prostředků, které má k dispozici.

Na základě technické a vědecké analýzy ⁽⁶⁾ vnitrostátních zpráv, kterou poskytlo Společné výzkumné středisko Komise (JRC) a která je zveřejněna současně s touto zprávou, vypracovala Komise řadu doporučení pro celou EU. Ta se soustředí na článek 11 směrnice a na deskriptory uvedené v její příloze I, jakož i na kritéria stanovená v rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 ⁽⁷⁾.

Při posuzování Komise zvažila čtyři hlavní prvky uvedené níže.

1. Co je skutečně sledováno, jak často a kde.
2. Zda jsou shromážděné údaje dostatečné a užitečné pro řádné posouzení stavu moře, účinků přijatých opatření a dosažení dobrého stavu prostředí.
3. Regionální soudržnost programů sledování.
4. Soudržnost politik s ostatními informačními povinnostmi v EU – zejména rámcová směrnice o odpadech, rámcová směrnice o vodě, společná rybářská politika, směrnice o plastech na jedno použití, směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích.

Analýza JRC poskytuje podrobné informace o tom, co každý členský stát oznámil, a poukazuje na nedostatky v jednotlivých zemích. Dle možností uvádí porovnání s programy sledování z roku 2014 a zejména s plněním závazků členských států z roku 2014.

Cílem analýzy je stanovit všechny nezbytné prvky a vést každý členský stát k tomu, aby přijal odpovídající následná opatření v souladu s článkem 12 směrnice. Tím se zlepší dodržování předpisů při podávání zpráv o programech sledování v celé EU.

Komplexní a soudržné údaje ze sledování jsou nezbytné k pochopení toho, jaké dopady mají na mořské prostředí tlaky způsobené lidskou činností, i k posouzení toho, nakolik účinná jsou různá opatření pro omezování těchto tlaků, a přispívají tak ke zdravým mořím a pobřeží, a obecněji k provádění Zelené dohody pro Evropu. V tomto ohledu lze uvést, že nedávno přijatá zpráva o monitorování a výhledu v oblasti nulového znečištění ⁽⁸⁾ kromě toho, že zdůrazňuje pomalý pokrok v oblasti mořského prostředí, zejména pokud jde o zabránění nadbytku živin a plastových odpadků v mořích, jasně označila nedostatek adekvátních a spolehlivých údajů jako překážku pro sledování provádění některých stanovených cílů.

2. PŘIPOMÍNKY A DOPORUČENÍ

2.1 Obecné připomínky a doporučení

Z posouzení vyplynulo, že pouze malá část členských států oznámila nové programy sledování ⁽⁹⁾. Třetina programů sledování zůstala ve skutečnosti stejná jako v cyklu podávání zpráv za rok 2014. Ve většině případů členské státy oznámily zejména změny nebo aktualizace svých programů sledování z roku 2014. U jednotlivých deskriptorů byla situace obdobná.

⁽⁵⁾ Malta zprávu do 22. února 2023 stále nedodala.

⁽⁶⁾ Tornero V., Palma M., Boschetti S.T., Cardoso A.C., Druon J.-N., Kotta M., Louropoulou E., Magliozzi C., Palialexis A., Piroddi C., Ruiz-Orejón L.F., Vasilakopoulos P., Vighi M., Hanke G., Marine Strategy Framework Directive, Review and analysis of EU Member States' 2020 reports on Monitoring Programmes (MSFD Article 11) (Rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí, přezkum a analýza zpráv členských států za rok 2020 o programech pro sledování (článek 11 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí), EUR 31181 EN, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk, 2022, ISBN 978-92-76-55778-4, doi:10.2760/8457, JRC129363.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí mořských vod a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování a kterým se ruší rozhodnutí 2010/477/EU (Úř. věst. L 125, 18.5.2017, s. 43).

⁽⁸⁾ COM(2022) 674 final, Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – První zpráva o monitorování a výhledu v oblasti nulového znečištění – „Cesta k čistějšímu vzduchu, vodě a půdě pro Evropu“.

⁽⁹⁾ Viz s. 174 analýzy JRC.

Na základě výše zmíněných skutečností Komise vypracovala níže uvedené obecné připomínky a doporučení.

- Některé členské státy neoznámily programy sledování pro některé deskriptory ⁽¹⁰⁾. Komise vyzývá dotyčné členské státy, aby chybějící údaje neprodleně aktualizovaly a podaly o nich příslušné informace.
- Údaje vykazované pro různé prvky a parametry nejsou v jednotlivých členských státech konzistentní, což velmi ztěžuje srovnání nebo posouzení metod a programů sledování. Některé členské státy navíc oznámily několik rysů, prvků nebo parametrů, které s vykazovaným deskriptorem vyloženě nesouvisí. Komise zdůrazňuje, že konzistentní uvádění informací pro jednotlivé deskriptory všemi členskými státy je pro analytický proces klíčové ⁽¹¹⁾.
- Kritéria ⁽¹²⁾, která se mají uvádět ve zprávách, do nich nebyla důsledně zahrnuta; pouze osm kritérií (všechna primární) ⁽¹³⁾ z celkových 42 (primárních i sekundárních) vykazují všechny členské státy. Obecněji řečeno, primární kritéria se zdají mít větší informační pokrytí než sekundární kritéria ⁽¹⁴⁾. Závisí to však na sledovaném deskriptoru. Komise členským státům připomíná, že v programech sledování by v zásadě měla být obsažena všechna kritéria.
- Některé členské státy (např. Dánsko, Španělsko, Švédsko) vykazaly (sub)regiony (např. severovýchodní Atlantik, Baltské moře) kombinovaným způsobem, čímž znemožnily provést regionální analýzu. Komise vyzývá členské státy, aby se takovému přístupu v budoucích cyklech podávání zpráv vyhly.
- Odkazy na zdroje informací ze sledování jsou uváděny, ale počet a dostupnost odkazů se v jednotlivých členských státech značně liší. Například u některých členských států jsou původní údaje (a metadata) těžko dosažitelné nebo nedostupné, protože odkazy uvedené v části „Přístup k údajům“ se nevztahují ke konkrétnímu souboru údajů, případně vyžadují provést další kroky k nalezení těchto údajů, získání přístupu k nim a jejich opětovnému použití. Tyto odkazy jsou nezbytné pro transparentnost, přístupnost a pro umožnění společného úsilí. Komise vyzývá členské státy, aby ověřovaly přístupnost a kvalitu poskytovaných odkazů, které mají zpřístupňovat údaje ze sledování. Zkušenosti ukazují, že procesy jako síť EMODnet, které zajišťují shromažďování harmonizovaných, srovnatelných souborů údajů v celé EU, mohou poskytovat podklady pro rozsáhlý přehled založený na údajích; proto by mohlo být vhodné uvažovat o dalším rozvoji těchto procesů.
- Značný nesoulad a druh informací, které členské státy u některých deskriptorů uvádějí, ukazují na to, že je potřeba, aby pracovníci příslušných vnitrostátních orgánů byly obeznámeni s pokyny pro podávání zpráv a s používáním doporučených formátů společné prováděcí strategie pro účely směrnice o mořském prostředí ⁽¹⁵⁾. Komise již představila možnosti budování kapacit pro podávání zpráv podle směrnice o mořském prostředí správním orgánům členských států prostřednictvím jejího nástroje technické podpory a výměny informací (TAIEX), jako jsou projekty na bázi „peer to peer“. Komise vyzývá členské státy, aby tuto možnost v budoucnu zvážily.

⁽¹⁰⁾ U Německa chybí údaje týkající se deskriptoru 9, u Rumunska chybí údaje pro deskriptor 1 o ptácích, Německo a Rumunsko nedodaly údaje k deskriptoru 4. Belgie, Irsko, Francie, Kypr a Lotyšsko sice poskytly údaje pro deskriptor 4, ale neučinily tak u žádného z jeho kritérií, zatímco u jiných deskriptorů údaje ohledně kritérií poskytl (zejména u deskriptoru 1). Většinou je to způsobeno tím, že pro deskriptor 4 neexistuje žádné sledování. U tohoto deskriptoru se členské státy spoléhají na údaje, které pocházejí z programů sledování pro jiné deskriptory.

⁽¹¹⁾ Je potřeba, aby podávání zpráv podle rámcové směrnice o mořském prostředí zohledňovalo informování o rysech (např. o složkách ekosystému, tlacích, činnostech), prvcích (např. o konkrétních druzích, stanovištích, znečišťujících látkách, kategoriích odpadů) a sledovaných parametrech, jak je uvedeno v pokynech pro podávání zpráv o sledování (pokyny č. 17 k rámcové směrnici o mořském prostředí).

⁽¹²⁾ Jak je uvedeno v rozhodnutí Komise (EU) 2017/848.

⁽¹³⁾ Deskriptor 1, kritérium 2 (početnost populací vybraných druhů), deskriptor 3, kritérium 1 (míra úmrtnosti způsobené rybolovem), deskriptor 3, kritérium 2 (biomasa reprodukcující se populace), deskriptor 5, kritérium 1 (koncentrace živin), deskriptor 8, kritérium 1 (koncentrace znečišťujících látek), deskriptor 9, kritérium 1 (úroveň znečišťujících látek v požívatelných tkáních mořských živočichů), deskriptor 10, kritérium 1 (množství a složení makroodpadu) a deskriptor 11, kritérium 1 (antropogenní impulsní zvuk ve vodě).

⁽¹⁴⁾ Podle čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 se sekundární kritéria používají jako doplněk k primárnímu kritériu nebo pokud je v případě konkrétního primárního kritéria ohroženo dosažení nebo udržení dobrého stavu mořského prostředí.

⁽¹⁵⁾ <https://circabc.europa.eu/ui/group/326ae5ac-0419-4167-83ca-e3c210534a69/library/bc5bb466-2855-4308-be2e-4a585ee8ba69/details>

2.2 Vazby na článek 8 směrnice (posouzení stavu), článek 9 (stanovení dobrého stavu prostředí), článek 10 (environmentální cíle) a článek 13 (opatření)

Analýza ukázala, že většina programů sledování předložených členskými státy byla navržena tak, aby zohledňovala tlaky na moři a u zdroje ⁽¹⁶⁾. Byly proto méně vhodné pro měření dopadů těchto tlaků. Analýza navíc poukázala na nedostatky v programech sledování vypracovaných členskými státy. Většina nedostatků zřejmě souvisí s chybějícími dohodnutými přístupy nebo metodickými normami na úrovni EU nebo na regionální úrovni, které by umožnily posuzovat různá kritéria nebo deskriptory.

Co se týká rozsahu informací uváděných v rámci kritérií pro dobrý stav prostředí ⁽¹⁷⁾, analýza ukazuje, že programy sledování jsou často neúplné, přičemž u jednotlivých deskriptorů se mezi členskými státy vyskytují velké rozdíly. Programy sledování jsou však úplnější, pokud se kritéria směrnice o mořském prostředí shodují s požadavky jiných právních předpisů EU. To platí pro komerční rybolov (deskriptor 3) v rámci společné rybářské politiky nebo pro eutrofizaci (deskriptor 5) podle rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES). Potvrzuje se tak absence dostatečně konkrétního a koordinovaného stanovení dobrého stavu prostředí, který již byl zdůrazněn v posouzení zpráv členských států týkajících se článků 8–10, které Komise vypracovala ⁽¹⁸⁾. Skutečnost je taková, že kvantitativní prahové hodnoty pro dobrý stav prostředí stanovilo méně než 50 % členských států a vhodné prostředky pro stanovení dobrého stavu prostředí u deskriptorů biologické rozmanitosti, nepůvodních druhů, znečišťujících látek a odpadků v moři stanovilo méně než 25 % členských států.

U všech deskriptorů významný počet členských států naznačil, že sledování ještě není dostatečné k pokrytí jejich vlastních environmentálních cílů. Nejnovější posouzení cílů členských států ze strany Komise ⁽¹⁹⁾ již ukázalo, že stále existuje mnoho nedostatků ve stanovování společných cílů, protože tyto cíle jsou definovány poměrně obecným způsobem. Například pouze 30 % členských států stanovilo měřitelné cíle v případě eutrofizace a méně než 20 % tak učinilo u všech ostatních deskriptorů. To znamená, že je nelze všechny provázet se specifickými monitorovacími činnostmi. Programy sledování se tudíž nemohou zaměřit na všechny cíle.

Kromě toho programy sledování neposkytují dostatečné údaje k posouzení pokroku dosaženého v důsledku opatření, a to navzdory doporučením, která Komise vydala v letech 2017 ⁽²⁰⁾ a 2018 ⁽²¹⁾. Mnoho členských států prohlásilo, že sledování ještě není natolik dostatečné, aby obsáhlo pokrok v opatřeních a umožnilo zhodnotit jejich účinnost. Aby bylo možné sledovat účinnost, musí být opatření konkrétně vymezena pro daný deskriptor, jenž je předmětem přezkumu, a nemohou být obecná nebo se týkat obecně dopadů lidské činnosti, jak je tomu často nyní.

Z vykazovaných informací lze vyvodit, že je obtížné přesně posoudit vazby na jiné informační povinnosti vyplývající ze směrnice o mořském prostředí (konkrétně z článků 8, 9, 10 a 13). Zdá se, že stále existují mezery z hlediska pochopení i) toho, které prvky/parametry by se měly sledovat za účelem posouzení dobrého stavu prostředí; ii) koncepčních přístupů ke stanovení cílů a iii) toho, co by mělo být hlášeno u sledování, které se týká opatření.

Komise by proto ráda zdůraznila, že důsledné a soudržné sledování bude možné pouze tehdy, budou-li cíle dostatečně konkrétní a jasně spojené s příslušným kritériem dobrého stavu prostředí. Teprve pak bude podporovat provádění článku 10 a měřit pokrok v plnění cílů.

2.3 Prostorový/časový rámec a četnost sledování

Úsilí v oblasti sledování se zaměřuje především na pobřežní vody, což naznačuje potřebu lepšího sledování v ostatních nedostatečně zastoupených oblastech, zejména mimo teritoriální vody členských států, které rovněž spadají do oblasti působnosti příslušných právních předpisů. Komise uznává výzvy a náklady, které sledování na moři přináší. Proto je poskytována cílená podpora prostřednictvím projektů financovaných z fondů EU, jako je Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond (ENRAF) a jeho předchůdce, Evropský námořní a rybářský fond (ENRF), regionální financování (Interreg) a program Horizont 2020. Komise nedávno zveřejnila dokument o možnostech financování na podporu

⁽¹⁶⁾ Viz s. 95–118 a 175–177 analýzy JRC.

⁽¹⁷⁾ Jak se předpokládá v rozhodnutí Komise (EU) 2017/848.

⁽¹⁸⁾ Zahrnuje posouzení mořského prostředí (článek 8), stanovení dobrého stavu prostředí (článek 9) a environmentální cíle (článek 10): C/2022/1392 „Oznámení Komise o doporučeních pro jednotlivé členské státy a oblasti ohledně aktualizovaných zpráv za rok 2018 týkajících se článků 8, 9 a 10 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES)“

⁽¹⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 18.

⁽²⁰⁾ COM(2017) 3 final.

⁽²¹⁾ COM (2018) 562 final.

životního prostředí prostřednictvím víceletého finančního rámce na období 2021–2027 a nástroje NextGenerationEU ⁽²²⁾. Míse „Obnova našich oceánů a vod do roku 2030“ v rámci programu Horizont Evropa zavede digitální systém monitorování životního prostředí. Tento systém, včetně digitálního dvojčete oceánu, projekty mise a další opatření by mohly dále pomoci členským státům při zlepšování jejich kapacity pro sledování moří.

Stručně řečeno, přijetí přístupu ke sledování založeného na posouzení rizik, spojení úsilí prostřednictvím lepší koordinace a lepší využití výše uvedených finančních prostředků a příležitostí poskytovaných EU může posílit územní působnost programů sledování prováděných členskými státy.

Pokud jde o četnost sledování, poskytnuté informace ⁽²³⁾ jsou příliš obecné na to, aby odhalily jakýkoli trend (například tím, že se odkazují na celý program sledování), zejména uvažíme-li vysoký počet programů sledování a množství prvků a parametrů. Tyto informace jsou však nezbytné pro koordinaci na regionální úrovni. Kromě toho se na několik prvků uplatňuje více četností sledování, což naznačuje, že členské státy uvádějí programy sledování, které jsou již vyžadované jinými právními předpisy, jako je rámcová směrnice o vodě nebo regionální úmluvy pro mořské prostředí. Z posouzení rovněž vyplývá, že četnost nebyla v členských státech nebo jednotlivých regionech řádně koordinována. Komise proto naléhavě vyzývá členské státy, aby harmonizovaly a vyjasnily své zprávy, například tím, že poskytnou rozsahy četností sledování a uvedou podrobnosti, jako jsou odkazy na konkrétní kritérium deskriptoru, prostorový rozsah atd.

Nadto není jasné prostorové vymezení programů sledování a chybí podrobnosti o vzorkovacích stanicích. Prostorové pokrytí by mělo určovat rozsah oblasti, na kterou se vztahuje program sledování (v procentech nebo ve vrstvách), a to buď v oblasti jurisdikce, nebo v oblasti prostorového rozšíření druhů. Například u vysoce mobilních (migrujících) druhů by toto pole mělo odpovídat sledované oblasti ve vztahu k prostorovému rozšíření daného druhu, nebo by mělo být vynecháno, aby se zabránilo zbytečné zátěži.

V neposlední řadě je důležité zdůraznit, že mezi nejčastější nedostatky časové a prostorové nesrovnalosti; nahlášené údaje neposkytují dostatek podrobností pro porozumění tomu, kde a s jakou četností sledování probíhá.

2.4 Regionální koordinace

I když v některých členských státech existuje a používá se několik regionálně dohodnutých metod sledování ⁽²⁴⁾, v mnoha případech členské státy uvedly, že používají vnitrostátní nebo „jiné“ metody sledování ⁽²⁵⁾. To znamená, že přetrvávají podstatné rozdíly v počtu zohledňovaných prvků a v parametrech sledovaných členskými státy v rámci stejného regionu. Zejména platí, že regionální spolupráce v oblasti sledování stále vyžaduje velkou míru regionální harmonizace, například u deskriptorů, jako jsou potravní sítě (deskriptor 4) a hydrografické změny (deskriptor 7).

Komise se aktivně podílí na činnostech vyplývajících z regionálních úmluv o mořích; zastupuje EU jako smluvní stranu (Barcelonská úmluva, OSPAR a HELCOM) nebo jako pozorovatele (Bukurešťská úmluva). Podporuje rovněž projekty a činnosti prostřednictvím vyhrazených fondů EU s cílem zvýšit regionální koordinaci programů sledování prováděných členskými státy. Tak tomu bylo v případě ENRF a bude to tak platit i nadále u jeho nástupce ENRAF ⁽²⁶⁾.

⁽²²⁾ Find your EU funding programme for the environment (Najděte si program financování EU pro životní prostředí) – Úřad pro publikace EU (europa.eu)

⁽²³⁾ Viz s. 179 analýzy JRC.

⁽²⁴⁾ Většinou ze dvou regionálních úmluv pro mořské prostředí, a to v severovýchodním Atlantiku (OSPAR) a Baltském moři (HELCOM).

⁽²⁵⁾ Viz s. 119–149 a s. 181 analýzy JRC.

⁽²⁶⁾ Výzva k předkládání návrhů v rámci ENRAF – Regionální stěžejní projekty podporující udržitelnou modrou ekonomiku v mořských oblastech EU (europa.eu)

2.5 Soudržnost s ostatními politikami

Programy sledování by měly poskytnout informace o tom, ke kterým dalším politikám EU a mezinárodním dohodám (včetně regionálních úmluv pro mořské prostředí) přispívají, a naopak. Členské státy uvedly několik politik a rámců, které jsou důležité pro sledování různých deskriptorů podle směrnice o mořském prostředí, i když ne konzistentním způsobem ⁽²⁷⁾.

Uvážíme-li například odkazy na právní předpisy EU v rozhodnutí (EU) 2017/848, uvádí u deskriptoru týkajícího se nepůvodních druhů (deskriptor 2) ve svých zprávách nařízení o invazivních nepůvodních druzích ⁽²⁸⁾ pouze pět členských států v Baltském regionu ⁽²⁹⁾, čtyři státy v oblasti Atlantiku ⁽³⁰⁾ a pouze dva členské státy ve Středomoří ⁽³¹⁾. To je vzhledem k vazbám mezi oběma právními předpisy překvapivé. V rámci deskriptoru komerčního rybolovu a měkkýšů a korýšů (deskriptor 3) uvádějí všechny členské státy víceletý plán pro shromažďování údajů v rámci společné rybářské politiky ⁽³²⁾, který je hlavním programem sledování u druhů využívaných v komerčním rybolovu, přičemž jej zmiňují buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými programy. V případě eutrofizace (deskriptor 5) a znečišťujících látek (deskriptor 8) jsou vykazované informace většinou spojeny s rámcovou směrnicí o vodě ⁽³³⁾ a v případě znečišťujících látek v potravinách mořského původu (deskriptor 9) se váží k nařízení o potravinách ⁽³⁴⁾. Pokud jde o deskriptor biologické rozmanitosti (deskriptor 1), většina členských států odkazovala na zavedené programy sledování vycházející ze směrnice o stanovištích, směrnice o ptácích a ze společné rybářské politiky. I když je to povzbudivé, stále je nutno usilovat o sladění sledování mezi výše uvedenými směrnicemi a směrnicí o mořském prostředí. Dále je potřeba zmínit, že u deskriptoru 11, který je ve směrnicí zaměřen na energii a hluk pod mořskou hladinou, se sice mnoho členských států odkazuje na sledování hluku pod mořskou hladinou zavedené podle regionálních úmluv pro mořské prostředí (konkrétně OSPAR a HELCOM), avšak jen málo členských států uvádí vazby s těmito programy na nějaké úrovni podrobnosti.

2.6 Pokrok ve srovnání se zprávami o sledování z roku 2014

Ke zprávám z roku 2020 se ve srovnání s předchozím vykazováním přistupovalo jednodušším způsobem. Členské státy byly požádány, aby své programy sledování z roku 2014 propojily s novým formátem zpráv a zohlednily tak rozhodnutí (EU) 2017/848. Nicméně ne všechny státy tento požadavek splnily ⁽³⁵⁾. V roce 2020 chybělo mnoho záznamů vykazovaných v roce 2014 nebo byly tyto záznamy nahlášeny jinak. Očekává se, že v nadcházejících cyklech podávání zpráv se tento problém vyřeší, a to díky jednoduššímu přístupu (snížení ze tří na dvě úrovně podávaných zpráv) zavedenému od roku 2020.

3. ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

Správně vyvinuté programy sledování nejenže mohou informovat orgány veřejné správy o stavu mořského prostředí, ale mohou také pomoci členským státům a hospodářským subjektům lépe porozumět souvislostem mezi jejich činnostmi a odpovídajícími dopady těchto činností. Programy sledování by například měly být schopny poskytnout informace o pozitivním dopadu opatření pro řízení rybolovu na ty druhy a stanoviště, v jejichž prospěch jsou tato opatření činěna. Podobně mohou informace o pozemních činnostech, jako je zemědělství, vést k nápravným opatřením, která nakonec sníží eutrofizaci způsobenou těmito činnostmi. Spolehlivé sledovací mechanismy nadto zlepšují pochopení dopadů projektů s vysokým hospodářským nebo sociálním významem, jako je vyřazování zařízení na těžbu ropy a zemního plynu na moři z provozu nebo rozsáhlé využívání obnovitelné energie z moří. Sledování proto přispívá k většímu zmírňování environmentálních rizik a uklidňuje veřejnost, což usnadňuje přijímání rozhodnutí o veřejných investicích.

⁽²⁷⁾ Viz s. 150–157 a s. 181 analýzy JRC.

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlečení či vysazování a šíření invazivních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁽²⁹⁾ Dánsko, Estonsko, Lotyšsko, Finsko a Švédsko.

⁽³⁰⁾ Belgie, Dánsko, Španělsko a Švédsko.

⁽³¹⁾ Španělsko a Itálie.

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁵⁾ Viz s. 164–166 a s. 183 analýzy JRC.

Nejnovější soubor prvků, rysů a parametrů sledovaných v celé EU pro všechny deskriptory dle směrnice o mořském prostředí ukázal na nedostatky ve sledování. Z informací uvedených ve zprávách je obtížné posoudit vazby s dalšími informačními povinnostmi vyplývajícími ze směrnice o mořském prostředí (konkrétně článků 8, 9, 10 a 13), a to zejména z toho důvodu, že dobrý stav prostředí, cíle a opatření nebyly v předchozích zprávách podle směrnice o mořském prostředí uvedeny dostatečně konkrétním a měřitelným způsobem, jak je zdůrazněno v posouzení Komise z roku 2022. Kromě toho jsou nekonzistentně uváděny společné programy sledování prováděné napříč odvětvími a regiony. Z toho vyplývá, že členské státy dosud plně nevyužívají propojení s jinými odvětvími na vnitrostátní nebo regionální úrovni, což vede k neefektivitě.

Práce na řešení těchto nedostatků by členské státy měly upřednostnit na všech úrovních provádění směrnice. Tato doporučení by měla členským státům pomoci zaplnit mezery a vytvořit účinné programy sledování, které nakonec přispějí k dosažení jejich environmentálních cílů. Čisté a zdravé mořské a pobřežní prostředí není jen zákonným požadavkem nebo morální povinností pro budoucí generace. Je také nezbytným základem všech námořních činností a nezbytnou podmínkou pro udržitelnost klíčových hospodářských odvětví, jako je rybolov a cestovní ruch. To z ochrany a systematického sledování mořského a pobřežního prostředí dělá skutečně smysluplnou investici, a to i z ekonomického hlediska.

Komise si je vědoma toho, že sledování environmentálních parametrů pro účely posuzování mořského prostředí je obrovským úkolem. Zahrnuje řadu aspektů, jejichž rozsah vychází z množství mořských druhů, stanovišť a rozličných antropogenních tlaků a dopadů. Úsilí členských států je mimořádné a navzdory zjištěným nedostatkům je třeba uznat, že koordinované sledování mořského prostředí v EU podle směrnice o mořském prostředí a v souladu se čtyřmi regionálními úmluvami pro mořské prostředí je celosvětově jedinečným úspěchem.

Jak zdůraznila ve své zprávě Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice o mořském prostředí v roce 2020 ⁽³⁶⁾, Komise považuje směrnici za harmonizovaný právní rámec, který umožňuje neustálé zdokonalování sběru údajů a podporuje vytváření komplexních programů sledování moří. V této zprávě Komise rovněž poukazuje na to, že údaje shromážděné členskými státy – prostřednictvím programů sledování podle směrnice o mořském prostředí – nejsou často porovnatelné. Poukazuje také na skutečnost, že tyto programy sledování nejsou vždy navázány na cíle, a jelikož jsou zřízeny ještě před opatřeními, je vzájemné propojení programů a opatření často neoptimální.

Komise zastává názor, že programy sledování by měly harmonizovaným způsobem měřit stav mořského prostředí, dosažení environmentálních cílů a účinnost opatření. Komise tyto úvahy začlení do probíhajícího přezkumu směrnice o mořském prostředí a zároveň se zaměří na zjednodušení požadavků na podávání zpráv. Údaje získané z těchto programů sledování jsou v konečném důsledku nezbytné pro provádění Zelené dohody pro Evropu a jakmile budou k dispozici, promítnou se do rámce pro monitorování nulového znečištění a rámce pro monitorování biologické rozmanitosti, které jsou zastřešeny monitorovacím rámcem osmého akčního programu pro životní prostředí. V neposlední řadě pak přispějí také k provádění celosvětového rámce pro biologickou rozmanitost tím, že naplní hlavní i ostatní ukazatele související s mořským prostředím a usnadní úpravy národních strategií a akčních plánů v oblasti biologické rozmanitosti.

⁽³⁶⁾ Zpráva o provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (europa.eu)

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Věc M.11075 – EBERT HERA ESSER HOLDING / SERVICECO)

(Text s významem pro EHP)

(2023/C 165/02)

Dne 3. května 2023 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs>) pod číslem 32023M11075. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k právu Evropské unie po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

8. května 2023

(2023/C 165/03)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,1037	CAD	kanadský dolar	1,4710
JPY	japonský jen	149,15	HKD	hongkongský dolar	8,6618
DKK	dánská koruna	7,4473	NZD	novozélandský dolar	1,7389
GBP	britská libra	0,87228	SGD	singapurský dolar	1,4620
SEK	švédská koruna	11,2012	KRW	jihokorejský won	1 458,26
CHF	švýcarský frank	0,9813	ZAR	jihoafrický rand	20,2552
ISK	islandská koruna	150,50	CNY	čínský juan	7,6347
NOK	norská koruna	11,5505	IDR	indonéska rupie	16 237,42
BGN	bulharský lev	1,9558	MYR	malajsijský ringgit	4,8971
CZK	česká koruna	23,410	PHP	filipínské peso	61,015
HUF	maďarský forint	372,20	RUB	ruský rubl	
PLN	polský zlotý	4,5693	THB	thajský baht	37,382
RON	rumunský lei	4,9246	BRL	brazilský real	5,4613
TRY	turecká lira	21,5304	MXN	mexické peso	19,6393
AUD	australský dolar	1,6244	INR	indická rupie	90,2775

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾**9. května 2023**

(2023/C 165/04)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,0959	CAD	kanadský dolar	1,4679
JPY	japonský jen	147,97	HKD	hongkongský dolar	8,5934
DKK	dánská koruna	7,4452	NZD	novozélandský dolar	1,7320
GBP	britská libra	0,86990	SGD	singapurský dolar	1,4544
SEK	švédská koruna	11,1885	KRW	jihokorejský won	1 451,90
CHF	švýcarský frank	0,9788	ZAR	jihoafrický rand	20,2003
ISK	islandská koruna	150,70	CNY	čínský juan	7,5853
NOK	norská koruna	11,5750	IDR	indonéská rupie	16 159,20
BGN	bulharský lev	1,9558	MYR	malajsijský ringgit	4,8762
CZK	česká koruna	23,363	PHP	filipínské peso	61,123
HUF	maďarský forint	371,68	RUB	ruský rubl	
PLN	polský zlotý	4,5723	THB	thajský baht	36,921
RON	rumunský lei	4,9200	BRL	brazilský real	5,4863
TRY	turecká lira	21,3858	MXN	mexické peso	19,4970
AUD	australský dolar	1,6217	INR	indická rupie	89,9495

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

oznámení o dostupných oblastech pro udělování licencí na průzkum a těžbu uhlovodíků

(2023/C 165/05)

Podle článku 20 zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků (úřední věstník č. 52/18, 52/19 a 30/21) Ministerstvo hospodářství a udržitelného rozvoje jménem Chorvatské republiky zveřejňuje

Vláda Chorvatské republiky vyzývá všechny zainteresované právnické osoby k podávání nabídek na udělení licencí na průzkum a těžbu uhlovodíků s ohledem na níže uvedené dostupné oblasti průzkumu na pevnině.

1. INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE OBLASTÍ PRŮZKUMU

Oblasti pro průzkum a těžbu uhlovodíků na pevnině, pro něž jsou k dispozici licence na průzkum a těžbu uhlovodíků, jsou tyto:

1. Oblast průzkumu SA-08/SA-09
2. Oblast průzkumu SA-11/SA-12
3. Oblast průzkumu DR-02/1

Mapy a souřadnice oblastí průzkumu jsou součástí zadávací dokumentace.

Tyto oblasti průzkumu, pro něž jsou k dispozici licence na průzkum a těžbu uhlovodíků, byly předmětem předchozího zadávacího řízení na průzkum a těžbu uhlovodíků, které nevedlo k udělení licencí na průzkum a těžbu uhlovodíků nebo vedlo k udělení takových licencí, ale následně nebyla podepsána smlouva o průzkumu a těžbě uhlovodíků. Jedna z oblastí průzkumu odpovídá oblastem, které se investor vzdal během průzkumu uhlovodíků v souladu s článkem 36 zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků.

2. KRITÉRIA PRO VÝBĚR UCHAZEČŮ

Podle čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3.) s ohledem na národní bezpečnost a v souladu s článkem 19 zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků musí být při výběru nejvhodnějšího uchazeče zohledněna tato kritéria:

1. technická, finanční a odborná způsobilost uchazeče;
2. způsoby, jakými uchazeč zamýšlí provádět činnosti, na něž se vztahuje licence na průzkum a těžbu uhlovodíků;
3. celková kvalita předložené nabídky;
4. finanční podmínky nabídnuté uchazečem v souvislosti s vydáním licence na průzkum a těžbu uhlovodíků a
5. jakýkoli nedostatek v oblasti efektivit nebo odpovědnosti v jakékoli podobě, jenž se objevil u uchazeče v jiných zemích a v předchozích činnostech prováděných v souvislosti s licencí na průzkum a těžbu uhlovodíků.

Kritériem výběru uchazeče je rovněž poplatek za uzavření smlouvy o průzkumu a těžbě uhlovodíků, jehož minimální výše je stanovena nařízením uvedeným v článku 51 zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků.

Jsou-li po posouzení na základě kritérií podle zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků dvě nebo více nabídek hodnoceny shodně, provede se konečný výběr při zohlednění jiných relevantních objektivních a nediskriminačních kritérií.

3. ZPŮSOBY PODÁNÍ NABÍDKY

Nabídka musí být podána v souladu se zadávací dokumentací zveřejněnou na oficiálních internetových stránkách chorvatské Agentury pro uhlovodíky – www.azu.hr – a předložena Agentuře pro uhlovodíky v souladu s ustanoveními zákona o průzkumu a těžbě uhlovodíků a se zadávací dokumentací.

Veškeré další relevantní informace a oznámení jsou k dispozici na internetových stránkách Agentury pro uhlovodíky – www.azu.hr

Oznámení o dostupnosti oblastí pro vyhledávání, průzkum a těžbu uhlovodíků v Rakousku

(2023/C 165/06)

S ohledem na čl. 3 odst. 3 směrnice 94/22/ES ⁽¹⁾ oznamuje tímto spolkový ministr financí Rakouské republiky, že podle zákona o nerostných surovinách (BGBl. I, č. 38/1999) ve znění spolkového zákona BGBl. I, č. 60/2022 je veškeré svrchované území Rakouské republiky ve smyslu čl. 3 odst. 3 trvale k dispozici, s výhradou existujících smluv týkajících se vyhledávání, těžby a skladování uhlovodíků a s výhradou dřívějších práv na těžbu zahrnujících uhlovodíky. Související podrobné informace poskytuje Spolkové ministerstvo financí, odbor VI (Telekomunikace, poštovní služby a hornictví), Denigasse 31, 1200 Vídeň.

Toto oznámení nahrazuje oznámení Rakouské republiky v *Úředním věstníku Evropské unie* C 111 ze dne 3. dubna 2020, s. 3.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3..

V

(Oznámení)

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Zveřejnění schválené standardní změny specifikace produktu s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením v odvětví zemědělských a potravinářských produktů a potravin podle čl. 6b odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014

(2023/C 165/07)

Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 6b odst. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ⁽¹⁾.

Sdělení o schválení standardní změny specifikace produktu s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, který pochází z členského státu

(nařízení (EU) č. 1151/2012)

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim“

EU č.: PDO-CY-01243-AM03 – 14.3.2023

CHOP (X) CHZO ()

1. **Název produktu**

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim“

2. **Členský stát, ke kterému zeměpisná oblast patří**

Kypr

3. **Orgán členského státu sdělující standardní změnu**

Odbor zemědělství – Ministerstvo zemědělství, rozvoje venkova a životního prostředí

4. **Popis schválené změny (schválených změn)**1. *Zahrnutí nepřekládaného (jednovrstvého) sýra Halloumi do specifikace produktu*

Tvar produktu se může lišit takto: překládaný nebo nepřekládaný, pravoúhlý nebo polokruhovitý.

Tato změna se dotýká jednotného dokumentu.

2. *Možnost použití syrového mléka k výrobě sýra Halloumi*

Pasterizace mléka používaného k výrobě sýra Halloumi není povinná.

Tato změna se dotýká jednotného dokumentu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 17.

3. *Nepovinná je výrobní fáze, která umožňuje ohřátí sýřeniny nakrájené bezprostředně po sražení mléka na teplotu až 40 °C*

Tato změna činí výrobní fázi, která umožňuje ohřátí sýřeniny nakrájené bezprostředně po sražení mléka až na 40 °C, nepovinnou.

Změna nemá vliv na jednotný dokument.

4. *Možnost přidání máty i v dalších fázích výroby sýra Halloumi*

Možnost přidání máty ve fázi překládání, ale také před zabalením produktu.

Změna nemá vliv na jednotný dokument.

5. *Solení za sucha na sýrařském stole je nepovinné a zavádí se možnost solení výhradně ve slané syrovátce před balením produktu*

Fáze solení sýra Halloumi na sucho na sýrařském stole je nepovinná a zavádí se možnost solení produktu výhradně ve slané syrovátce před jeho balením.

Změna nemá vliv na jednotný dokument.

6. *Možnost, aby produkt zůstal před balením ve slané syrovátce nejméně osm hodin a až tři dny*

Produkt může zůstat ve slané syrovátce před zabalením méně než jeden den (ale nejméně osm hodin) a až tři dny.

Změna nemá vliv na jednotný dokument.

7. *Zavedení možnosti zahřátí baleného produktu tak, aby jeho teplota v jádře přesáhla 72 °C po dobu maximálně tří minut*

Ve výrobním procesu je zahrnuta možnost tepelného ošetření produktu po zabalení, při kterém teplota v jádře produktu překročí 72 °C na dobu maximálně tří minut.

Tato změna se dotýká jednotného dokumentu.

JEDNOTNÝ DOKUMENT

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim“

EU č.: PDO-CY-01243-AM03 – 14.3.2023

CHOP (X) CHZO ()

1. **Název (názvy) [(CHOP či CHZO)]**

„Χαλλούμι / Halloumi / Hellim“

2. **Členský stát nebo třetí země**

Kypr

3. **Popis zemědělského produktu nebo potraviny**

3.1. *Druh produktu (podle přílohy XI)*

Třída 1.3 Sýry

3.2. *Popis produktu, k němuž se vztahuje název uvedený v bodě 1*

V celém textu se bude používat název „Halloumi“ zastupující výše uvedené názvy, tj. „Χαλλούμι / Halloumi / Hellim“. Sýr Halloumi se vyrábí a distribuuje ve dvou druzích – čerstvý a vyzrálý. Čerstvý sýr Halloumi se vyrábí ze sýřeniny získané srážením mléka pomocí syřidla. Tepelně se zpracovává a formuje do charakteristického tvaru. Je polotvrdý a pružný, překládáný nebo nepřekládáný (pravoúhlého nebo polokruhovitého tvaru), bílý až lehce žlutavý, soudržný, snadno se krájí na plátky, s charakteristickou chutí a vůní. Má výraznou vůni mléka/syrovátky, aroma a příchutí máty, vůni dobytka a pikantní slanou chuť. Má maximální obsah vlhkosti 52 %, minimální obsah tuku v sušině 43 % a maximální obsah soli 3 %. Vyzrálý sýr Halloumi se vyrábí ze sýřeniny získané srážením mléka pomocí syřidla.

Tepelně se zpracovává, formuje do charakteristického tvaru a nechává zrát ve slané syrovátce po dobu nejméně 40 dnů. Je polotvrdý až tvrdý, méně pružný, překládaný nebo nepřekládaný (pravoúhlého nebo polokruhovitého tvaru), bílý až žlutavý, soudržný, snadno se krájí na plátky, s charakteristickou chutí a vůní. Má výraznou vůni mléka/syrovátky, aroma a příchutí máty, vůni dobytka, pikantní, ostrou, mírně nahořklou chuť a je velmi slaný. Má maximální obsah vlhkosti 37 %, minimální obsah tuku v sušině 40 %, maximální obsah soli 6 % a kyselost 1,2 % (vyjádřenou jako podíl kyseliny mléčné v sušině).

Sýr Halloumi má hmotnost od 150 do 1 200 gramů.

3.3. Krmivo (pouze u produktů živočišného původu) a suroviny (pouze u zpracovaných produktů)

Pro mléko používané při výrobě sýra Halloumi platí v souladu s ustanoveními nařízení (EU) č. 664/2014 následující:

Ovčí a kozí mléko pochází od zvířat místních a jiných plemen, včetně jejich kříženců, a tato zvířata jsou celoročně na volné pastvě, s výjimkou období, ve kterých tomu brání nepříznivé počasí. Veškeré objemné krmivo ovcí a koz je domácího původu (zelená píce, seno, siláž, sláma a volně rostoucí rostliny na pastvě). Jako doplňková krmiva se mohou používat obiloviny (ječmen, kukuřice aj.), bílkovinná krmiva (např. extrahovaný šrot z loupané sóji, která byla částečně zbavena slupky), produkty a vedlejší produkty z různých surovin (např. obilné otruby) a anorganické látky, vitamíny a stopové prvky.

Kravske mléko pochází od krav, které jsou ustájené a jsou krmeny píce, senem, siláží a slámou vyrobenými na Kypru převážně z místních píce a doplňkovými krmivy. Konkrétně se krmivo krav skládá z píce místního původu (zelená píce, seno, siláž a sláma). Zbytek jejich krmiva tvoří doplňková krmiva obsahující především ječmen, kukuřici, sóju a otruby a další bílkovinná krmiva (např. extrahovaný šrot z loupané sóji, která byla částečně zbavena slupky), produkty a vedlejší produkty z různých surovin (např. obilné otruby) a anorganické látky, vitamíny a stopové prvky.

Mléko (čerstvé ovčí nebo kozí mléko nebo jejich směs s kravským mlékem nebo bez něj), syřidlo (kromě syřidla získávaného ze žaludku prasat), čerstvé nebo sušené listy kyperské máty (*Mentha viridis*) a sůl. Ovčí nebo kozí mléko nebo jejich směs musí vždy představovat vyšší podíl ve směsi než mléko kravske. To znamená, že pokud je pro výrobu sýra Halloumi použito i kravske mléko, není povoleno použít vyšší množství kravského mléka než mléka ovčího, kozího nebo jejich směsi. Mlékem používaným pro výrobu sýra Halloumi je plnotučné mléko pocházející z Kypru. Mléko může být syrové nebo pasterované či ošetřené zahřátím na teplotu vyšší než 65 °C. Mléko používané k výrobě sýra nesmí být kondenzované ani k němu nesmí být přidáno mléko v prášku ani kondenzované mléko, kaseináty, barviva, konzervanty nebo jiné přídatné látky. Dále je zakázána přítomnost antibiotik, pesticidů nebo jiných nebezpečných látek.

Ovčí i kozí mléko se získává od místních a jiných plemen, včetně jejich kříženců, která jsou chována ve vymezené zeměpisné oblasti.

Kravske mléko se získává od krav, které byly na Kypr postupně dovezeny a které jsou chovány ve vymezené zeměpisné oblasti.

3.4. Specifické kroky při produkci, které se musejí uskutečnit ve vymezené zeměpisné oblasti

Ovčí, kozí a kravske mléko, které se používá jako surovina pro výrobu sýra s názvem „Halloumi“, je produkováno ve vymezené zeměpisné oblasti. Rovněž výroba sýra Halloumi probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

3.5. Zvláštní pravidla pro krájení, strouhání, balení atd. produktu, k němuž se vztahuje zapsaný název

Balení a případné tepelné zpracování sýra „Halloumi“ musí ve vymezené zeměpisné oblasti probíhat z těchto důvodů: a) sýr Halloumi musí být balen bezprostředně po ukončení výroby, aby se předešlo jeho dalšímu zrání; b) výrobní proces sýra Halloumi (výroba – balení – jakékoliv tepelné zpracování) nesmí být přerušen (kontinuální výroba); c) z důvodu dohledatelnosti musí být produkt balen přímo výrobcem a musí být řádně označen; d) aby se zabránilo tomu, že jakýkoli sýr vyráběný mimo kyperské území bude uváděn na trh s CHOP Halloumi, a aby byla zaručena kvalita sýra, zajištěn jeho původ a mohly být prováděny stanovené kontroly.

3.6. Zvláštní pravidla pro označování produktu, k němuž se vztahuje zapsaný název

Pokud se k výrobě sýra Halloumi použije směs různých druhů mléka, musí být na označení uvedeny druhy mléka použitého při výrobě v sestupném pořadí podle poměrného obsahu.

4. Stručné vymezení zeměpisné oblasti

Správní hranice oblastí Nikósie, Lemesos, Larnaka, Ammochostos, Pafos a Kyrenia.

5. Souvislost se zeměpisnou oblastí

5.1 Specifičnost zeměpisné oblasti

Přírodní faktory: Podnebí Kypru je středomořské s typicky horkým a suchým létem a mírnou a deštivou zimou. Významnou úlohu má i morfologie povrchu, neboť pohoří na ostrově díky nesčetným drobným vodním tokům a pramenům, které je zásobují vodou ještě po mnoho měsíců po skončení dešťů, vykazují relativně vysoké srážky a ovlivňují prostředí a vodní režim níže položených oblastí ostrova. Kromě toho je díky geologické stavbě ostrova, klimatickým podmínkám, geografické poloze, okolnímu moři a topografické rozmanitosti rostlinstvo na Kypru, vzhledem k velikosti ostrova, jedno z nejbohatších ve Středomoří (Tsintidis et al., 2002). Na Kypru se vyskytuje 1 908 různých druhů rostlin, z nichž 140 je endemických, tedy nevyskytujících se mimo území Kypru (Správa lesů, 2004). Domácí plemena užitkových zvířat chovaných na mléko zahrnují místní tlustoocasou ovci, která je dobře přizpůsobena suchému podnebí a vysokým teplotám této zeměpisné oblasti, a místní plemena macherské a pissourijské kozy. Stejně tak plemeno ovcí pocházející z ostrova Chios a plemeno damašské kozy, která byla na Kypr dovezena (první v padesátých, druhé v třicátých letech 20. století), představují zvířata kyperského typu, která se díky dlouhodobému národnímu šlechtitelskému programu odlišila z hlediska morfologických a produkčních vlastností od mateřské populace.

Lidské faktory: Podle historických svědectví byla výroba sýra Halloumi na Kypru známa již v nejstarších dobách. V kodexu, který obsahuje pět rukopisů týkajících se historie Kypru a který je uchovávan v knihovně Městského muzea Correr v Benátkách, se nalézá doposud nejstarší známá zmínka o sýru Halloumi, jako o „calumi“, datovaná rokem 1554. Sýr Halloumi je zmiňován i později, například archimandritou Kyprianem roku 1788.

Význam sýra Halloumi v životě obyvatel Kypru je zřejmý jak v umění (v poezii a literatuře), tak z umístění na zemědělských výstavách (Lysi, 1939). Katalog kategorií, finančních ocenění a podmínek účasti na výše uvedené výstavě, který byl vydán jak v řeckém, tak v tureckém jazyce, uvádí produkty, které se mohou účastnit soutěže. Turecký název sýra „Halloumi“ je „Hellim“. Turkokyperští producenti sýra Halloumi používají pro svůj tradiční produkt oba názvy, nebo pouze název „Hellim“. Existuje nesčetně dokladů, svědčících o tom, že názvy „Halloumi“ i „Hellim“ označují jeden a týž tradiční kyperský produkt, pro který se používají oba uvedené názvy (noviny Halkin Sesi 1959 a 1962 a balení produktu určeného na vývoz, které uvádí oba názvy).

Souvislost produktu s obyvatelstvem je zřejmá také z toho, že v současnosti nesou mnohé rodiny na Kypru příjmení „Challoumas“, „Challouma“, „Challoumakis“ nebo „Challoumis“.

Sýr Halloumi byl odjakživa významnou součástí kyperské stravy (Bevan, 1919; Pitcairn, 1934; Zigouris, 1952) a celoročně pokrýval potřeby kyperských rodin. Sýr Halloumi byl „zvláštním způsobem vyráběný, proslulý kyperský sýr“, jedna z nejběžnějších potravin v každé kyperské domácnosti, nezbytný pro každou zemědělskou rodinu (Xioutas, 2001). Kromě domácí spotřeby byl sýr Halloumi odjakživa vyvážen do různých zemí světa (archimandrita Kyprianos, 1788), včetně Egypta, Sýrie, Řecka, Turecka, Palestiny, Francie, Súdánu, Spojeného království, Ameriky, Austrálie a Číny (Dawe, 1928).

Proces výroby produktu „Halloumi“ je jedinečný, zejména s ohledem na jeho tepelné zpracování při vysoké teplotě po stanovenou dobu, překládání a ochucení kyperskou mátou. Tepelné zpracování sýřeniny hraje významnou úlohu, neboť podle výzkumu přispívá k organoleptickým vlastnostem produktu. Důsledkem zpracování sýřeniny za vysokých teplot je vysoký obsah určitých základních chemických sloučenin, které ovlivňují chuť sýra Halloumi. Některé z těchto sloučenin, jako například δ -dodekalakton (charakteristický ovocnou vůní) a δ -dekalakton (charakteristický krémovou chutí), patří do skupiny laktonů. Další z těchto sloučenin patří mezi methylketony, které jsou charakteristické mléčnou vůní (Papademas P., 2000).

Charakteristickým znakem sýra Halloumi je přeložení sýra během tradiční produkce; sýr Halloumi je zřejmě jediný překládaný sýr. Sýr začal být překládán, protože při tradičním způsobu výroby přeložení ulehčovalo jeho umístění do nádoby se syrovátkou, ve které se uchovával. Aby se jednotlivé vrstvy nespojily, při překládání sýra se mezi ně vkládají listy máty, které mu dodávají svoji charakteristickou vůni. Používání máty (*Mentha viridis*) při překládání sýra Halloumi dodává výslednému produktu jeho charakteristickou vůni díky přítomnosti terpenů pulegonu (mátový terpen) a karvonu (Papademas a Robinson, 1998). Výrobní proces je znalostí místních výrobců.

5.2 Specifičnost produktu

Mezi specifické vlastnosti produktu patří následující:

- nerozpadá se ani neroztéká při vysokých teplotách (může být spotřebováván přímo, nebo smažený, pečený apod.);
- sýřenina v syrovátce, která představuje jedinečnou součást výrobního procesu a přispívá k charakteristickým organoleptickým vlastnostem výrobku, se tepelně zpracovává při teplotě převyšující 90 °C po dobu nejméně 30 minut;
- překládání, které dává výrobku jeho charakteristický tvar;
- organoleptické vlastnosti (charakteristická vůně a chuť – výrazná vůně mléka/syrovátky, aroma a příchutí máty, vůně dobytka, pikantní a slaná chuť), za které vděčí zejména kozímu a ovčímu mléku skrze vlastnosti krmiva zvířat, máte, která je přidávána v průběhu výrobního procesu, a těkavým látkám, které vznikají v průběhu tepelného zpracování sýřeniny v syrovátce; a
- jeho tradiční charakter, neboť tento produkt se od dávných dob vyráběl na Kypru tradičním postupem, který se předával z generace na generaci a dnes je znalostí místních výrobců.

5.3 Příčinná souvislost mezi zeměpisnou oblastí a jakostí nebo vlastnostmi produktu (u CHOP) nebo specifickou jakostí, povětí nebo jinou vlastností produktu (u CHZO)

Souvislost sýra Halloumi s vlastnostmi prostředí zeměpisné oblasti je dána jedinečným charakterem středomořského podnebí ostrova. Rostlinná strava zvířat chovaných na mléko sestává ze zelené pastvy následované polosuchým a nakonec sušeným krmivem podle charakteristických fází místního mikroklimatu. Součástí pastvy zvířat chovaných na mléko je i malý počet kyperských endemitů. Místní rostlinstvo Kypru, kterým se zvířata – ať již v čerstvé, či sušené formě – živí, rozhodným způsobem ovlivňuje kvalitu mléka, a v důsledku toho i jedinečné vlastnosti sýra Halloumi (Papademas, 2000). Důkazem souvislosti ostrovní mikroflóry s výrobkem je mikrob *Lactobacillus cypricasei* (laktobacil kyperského sýra), který byl izolován pouze z kyperského sýra Halloumi (Lawson et al., 2001). K charakteristické vůni a chuti výrobku přispívá i používání kyperské máty. Organoleptické vlastnosti výrobku, zejména jeho chuť a vůně, jsou kromě toho ovlivněny druhem mléka, vzhledem k přítomnosti určitých mastných kyselin o nízké molekulové hmotnosti v ovčím a kozím mléce, a přítomností těkavých látek, které vznikají v průběhu výrobního procesu.

V souvislosti s lidským faktorem je třeba uvést, že sýr Halloumi je považován za součást kyperské tradice, neboť, jak bylo popsáno v bodě 5.1, od dávných dob hrál důležitou úlohu v životě a stravě obyvatel, jak kyperských Řeků, tak kyperských Turků, a jeho výrobní postup se předával napříč generacemi. Jak za svůj charakteristický tvar, tak i za schopnost neroztékat se za vysokých teplot tedy výrobek vděčí tradičnímu výrobnímu postupu, předávanému z generace na generaci.

Odkaz na zveřejnění specifikace produktu

<http://www.moa.gov.cy/moa/da/da.nsf/All/82B33F7D83ABF5A8C225879C00346BA5?OpenDocument>

OPRAVY

**Oprava předběžného oznámení o spojení podniků (Věc M.11055 – EQUITIX / CUBE / RIVER RIDGE)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem***(Úřední věstník Evropské unie C 133 ze dne 17. dubna 2023)**(2023/C 165/08)*

Strana 7, bod 1, první řádek:

místo: „4 April 2013“,*má být:* „4 April 2023“.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS